

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 115

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Ströskholm Sista Sept. 1939.

Älskade! Jag blev så glad över ditt sista brev, och tack för förtydligt att få läsa den där uppsatsen! Den skall ^{tillbaka} komma så småningom, men jag skulle vilja läsa den en gång till. Har haft en ovanligt glädsam attack av blåskatare, som förlamat mig, men jag hoppas den är botad nu.

Om jag skall säga mitt första intryck av den psykanalytiska undersökningen, så förefaller mig författaren, med respekt sagt, ofaldig och desautom ganska ~~ofaldig~~ ^{obildad}.

Jude tror jag att han är (och det är ju inte något fel). Dels stöder han sig i flera fall på Berendsohns hypoteser, dels har han, liksom Freud, flytt från Wien till England. Det bästa i häftet är den korta dedikationen: Admiring - venerating (the Author).

Det tönar sig nog inte att gen-driva hans påståenden. De äro så egen-kära och ömtåliga, dessa quasi-vetenskapmän, bara rycka på axlarna åt dem, som inte blint gå in på deras hypoteser. Tänk, att kalla till hjälps både Narkissos och Oedipos!!

Skinner inte mers, minn förskämlig gån. Utställ din Högberg.

Änska du skulle kunna säga, att det har smärtat dig, att han har dragit så förkastade slutsatser om din mamas karaktär och ditt förhållande till henne. ² Att du visserligen har upplevt händelser och minnen från barndomsåren, men inte har haft annan avsikt än att uttyda, konstruktivt, dina föräldrars olika kynnen. Att din mor aldrig brukade skrämma med hotelser och stränga straff m. m.

Naturligtvis är mamman alldeles obildad i estetiskt avseende, och gif tro, att du borde betona, att dina högkonst är åsträngare inte ~~bara~~ "verklighets-exakt fotografier", men med inre sanning i avsikt att roa och intressera, vilket ju också har lyckats.

Du är underbar. Jag slog nys upps ett kapitel på måfå och kom genast "under förkollningen". Och denna poesi använder han som bevis-material.

Och då svarar psykoanalytikern: "Det är just det, som vår vetenskap gör, visar människorna den innersta, omedvetna anledningen." Ingen kan få rätt gentemot dem.

O, så enfoldigt att låta Nils Högbergson berättas om sin resa för författarsinn!